

ПЕПЕЛЪ

Тѣ се качиха, запъхтѣни, когато сирената даваше сигналъ за тръгване.

Следъ минута-две дървениятъ мостъ бѣ изтегленъ, и параходчето, което кръстосваше всѣки часъ между Венеция и Лидо, се отдѣли отъ брѣга. Винтътъ весело зашумѣ, около него кипна бледо-зелена пѣна, островтъ изведнажъ се отмѣсти, заплува надѣсно, и почна да се смаява, заедно съ всичко върху него — алеи, пѣстри бараки, вили, и грамаднитѣ хотели въ дѣното. Следъ малко заливътъ се откри неочаквано, блесналъ въ лѣтния следъ обѣдъ и слѣтъ на изтокъ съ освободеното отъ брѣгове море.

Палубата бѣше претѣпкана отъ хора. Мѣстни жители съ кошници и вързопи, които се връщаха въ града, група провинциални ученици съ двама католически духовници, нѣмски екскурзиянти — мъжете съ цвѣтни очила и кодаци презъ рамо,